

Projektas nuteikė prasmingoms veikloms

► Floristikos edukacija per bendruomenės vasaros šventę paskatino Gintarę Šetkutę pasirinkti mokytis floristikos.

► Ne per seniausiai Barzdžiuose nuaidėjusi bendruomenės vasaros šventė „Gimtinės takais“ bendruomenės pirmininkę Daivą Jonauskienę, kitus bendruomenės narius sutelkė naujiems projektams, idėjoms ir veikloms.

„Pamatėme, kad kaimo žmonėms reikia ne vien tik linksmybių – reikia ir užimtumo, prasmingos veiklos, ypač – jaunimui“, – kalbėjo D. Jonauskienė, kurios pastebėjimu, ypač pasisekusi projekto dalis – vietos amatų, ūkininkų ūkių produkcijos, kaimo verslo pristatymas.

„Tos edukacijos, kurias surengėme per šventę – floristikos, vaško liejimo, kitos – tikrai pasiteisino, kai kurias jų perkelsime ir į savo tolimesnę veiklą, tarkim, mūsų krašte yra bitininkų, tad kodėl mums rudenio ar artėjant didžiosioms metų šventėms neišbandžius visiems kartu pasimokyti lieti žvakes ar kurti kitus gaminius“, – D. Jonauskienė pasidžiaugė, kad vienai bendruomenės narei Gintarei Šetkutei per vasaros šventę pavyko sėkmingai „pasimatuoti“ profesiją – mergina pasirinko mokytis floristikos.

Patį jauniausia mūsų rajono kaimo bendruomenė savo dar-

bais stengiasi parodyti, kad kaimo vietovė gali būti patraukli gyventi, čia kurtis jaunoms šeimoms. „Patys rinkomės į talkas, rengėme projektus, dalyvavome Gyventojų iniciatyvų projekte, kad bent minimaliai galėtume pagerinti savo infrastruktūrą, gražinti aplinką, galų gale – bendrauti gyvai, pažinti vienas kito rūpesčius ir džiaugsmus“, – teigė D. Jonauskienė. Ji su aktyviausiais bendruomenės nariais sakė turinti idėjų ir ateičiai, o tas idėjas įgyvendinti padeda įvairūs projektai. Štai ir Barzdžių bendruomenės vasaros šventė „Gimtinės takai“ buvo surengta pagal projektą, kurio paraišką bendruomenė teikė Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijai ir sulaukė finansavimo – šventei buvo skirta 2,5 tūkst. Eur. Šias lėšas šventės organizatoriai skyrė atlikėjų pasirodymui, apšvietimo, įgarsinimo, maitinimo paslaugoms apmokėti.

„P. n.“ informacija

LIETUVOS
RESPUBLIKOS
ŽEMĖS ŪKIO
MINISTERIJA

► Barzdžių krašto ūkininkų ir amatininkų gaminius, bitininkystės produktus per šventę pristatė vietos jaunimas.

Kretingos dvarą puošusios kolonos grįžo namo

► Ypač prastos būklės puošybinės dvaro detalės-kolonas sugrįžo iš restauratorių dirbtuvių ir vėl papuošė Kretingos muziejų.

► Kretingos muziejaus fonde saugoma tūkstančiai įvairiausių eksponatų. Kai kurie sudėti lentynose tam, kad būtų išsaugoti ateičiai, o kai kuriems lemta atgimti naujam gyvenimui dabar. Tarp tokių eksponatų – dvi restauruotos puošybinės dvaro detalės-kolonos, kurios pagaliau grįžo namo, į Kretingos muziejų.

Vos prieš kelias dienas Kretingos muziejuje kilo sujudimas – restauratorius Ramūnas Balsevičius į muziejaus fondus itin atsargiai įnešė saugiai supakuotas dvi kolonas. Kruopščiai parinkęs šešėlyje esančią patalpos vietą išpakavo dvi daugiau negu 1 metro aukščio kolonas, kurios suspindo auksinės spalvos metalu ir raudonmedžio medienos prabanga. Šių kolonų muziejininkai laukė daugiau negu pusę metų – kantriai, nes restauracijos darbai skubiai nevyksta.

Juolab kad meninių baldų, polichromuoto medžio (drožybos) ir archeologinių radinių (medienos) restauratorius Ramūnas Balsevičius turėjo įveikti nemenką iššūkį – kolonos į jo rankas pateko itin prastos būklės. Buvo įtrūkę žalvariniai žiedai, kolonas puošusios žalvarinės skardelės – atsiklijavusios, deformuotos, pasidengusios oksidu. Kolonų faneruotė – lukštas, dengiantis medienos paviršių, – buvo visiškai trupanti, trūko apvadų, dekoru-

detalių. Iš esmės kolonos buvo tik sukežę medžio gabalai.

„1940–1941 metais, nacionalizavus Kretingos ir Palangos dvarus, dalis juose buvusių vertybių atiteko Kretingos muziejui. Meno vertybės muziejui perduotos blogos būklės, tarp jų ir autentiški Kretingos dvaro Žiemos sode-oranžerijoje stovėję du pastovai-kolonos. Eksponatų pirminės apskaitos knygoje pažymima, kad jie į muziejų pateko iki 1940 metų iš grafo Aleksandro Tiškevičiaus Palangos dvaro. Tai ampyro stiliaus tekintos medienos kolonos, dekoruotos plono vario juostelėmis, faneruotos raudonmedžio faneruote. Manoma, kad kolonos sukurtos vietinių meistrų XIX a. pabaigoje, naudojamos kaip pastovai vazoms ar skulptūroms padėti“, – apie kolonas pasakojo direktoriaus pavaduotoja-vyr. fondų saugotoja Dalia Padriezienė.

Ji pasidžiaugė, kad šių kolonų atkūrimo svarbą suprato ne tik muziejininkai, bet ir restauravimo darbus finansavusi Lietuvos kultūros taryba ir Kretingos rajono savivaldybė. Vyr. fondų saugotoja negailėjo gerų žodžių ir profesionaliai, greitai dirbusiam restauratoriui Ramūnui Balsevičiui. Jam, norint atkurti kolonas, pavyzdžių reikėjo ieškoti privačiose kolekcijose, žinių semtis iš Gintaro muziejaus – ten stovi panašaus stiliaus kolonos. Restauratoriui reikėjo ne tik ži-

Autorės ir Ramūno Balsevičiaus nuotr.

noti, kaip atkurti vaizdą, bet ir kolonas dezinfekuoti, nuvalyti nešvarumus ir apnašas, sutvirtinti medines konstrukcijas, atkurti trūkstamas detales, naujai pagaminti ir įklijuoti trūkstamas žalvarines skardelės į kaneliūras (negilūs, išilginiai grioveliai), paklijuoti ir atkurti trūkstamus raudonmedžio faneruotės fragmentus, padengti apsaugine danga eksponatų paviršius, suteikti eksponatams ekspozicinį vaizdą.

Pasak D. Padriezienės, atlikus restauravimo darbus grafų Tiškevičių šeimai priklausę pastovai-kolonos papildys muziejaus Dvaro istorijos ir kultūros ekspoziciją. Jos taip pat suteiks Kretingos dvaro interjerui autentiškumą, atspindinčio to laikmečio dvarininkų aplinką, jų psichologinę ir filosofinę pasaulėjautą, o tai sudarys galimybę muziejaus lankytojams ir edukacijų dalyviams geriau pažinti Kretingos dvaro valdytojų, rūmų istoriją, jame vyravusio gyvenimo būdo specifiką.

Specialistų nuomone, tokios kolonos stovėdavusios dvaro kambarių kampuose, tarp baldų, o ant jų dvarininkai mėgdavo padėti biustus, skulptūras, kandeliabrus.

XIX a. autentiškomis kolonomis jau gali pasigrožėti ir visi muziejaus lankytojai.

Diana JOMANTAITĖ-JONAITIENĖ
Kretingos muziejaus kultūrinės veiklos
vadybininkė